

Reģionu komitejas atzinums “Tiesību aktu pakete par likumīgās ekonomikas aizsardzību”

(2012/C 391/14)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumus, ar kuru palīdzību tiek loģiski sagrupēti normatīvie pasākumi un stratēģijas, kas jāīsteno, lai efektīvi un ātri nodrošinātu likumīgās ekonomikas aizsardzību;
- atbalsta Komisijas iniciatīvas, kuru mērķis ir novērst tādas negodīgas darbības kā interešu konflikti, favorītisms un korupcija, nosakot par noziedzīgu nodarījumu rīcību, ko dažas dalībvalstis joprojām atstāj nesodītu un kas kavē brīvu piekļuvi publiskajam iepirkumam;
- atbalsta jauno ES pretkorupcijas ziņojumu, kas ar jaunu vērtēšanas mehānismu tiks īstenots reizi divos gados, sākot no 2013. gada;
- pozitīvi vērtē priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju ES, jo šie instrumenti ir svarīgi globālās ekonomikas aizsardzībai, lai “noziedzība neatmaksātos” un “negodīgi iegūti līdzekļi nekad nenestu labumu”;
- piekrīt Stokholmas programmas loģikai, ka labāk būtu paredzēt obligātu noteikumu minimumu saskaņā ar LESD 83. pantu (kas ietvertu paplašinātu konfiskāciju un vērtību konfiskāciju, līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma), nevis mēģināt uzlabot pašreizējo Savienības sistēmu, kurā nav noteiktas reālas saistības;
- aicina dalībvalstis paredzēt iespēju vietējām un/vai reģionālajām pašvaldībām atdot daļu no atsavinātajiem organizētās noziedzības rezultātā iegūtajiem līdzekļiem (pēc tam, kad apmierināti likumīgie kompensācijas pieprasījumi), jo tās pirmās cieš no kriminālajām organizācijām, kas grauj šo teritoriju sociālo kārtību. Šīm pašvaldībām ir arī vislabākās iespējas īstenot vietēja mēroga pasākumus, lai izskaustu noziedzības dziļākos cēloņus. Tādējādi tiek nodrošināta pozitīva atpazīstamība valsts iestāžu darbībai un veidota godīga sistēma, kas vieno vēlētos pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību un ģimenes;
- mudina vietējos vēlētos pārstāvjus pilnvaru termiņa sākumā parakstīt ētikas hartu “*Obliti privatorum, publica curate*” (“Aizmirstiet privātās lietas, rūpējieties par publiskajām lietām”), kas palīdzētu veidot un saglabāt iedzīvotāju un valdošo aprindu savstarpējo uzticēšanos;
- mudina vēlētos pārstāvjus iesniegt neatkarīgai valsts pārvaldes iestādei īpašuma deklarāciju par īpašumiem un tirdzniecības un darījumu sakariem;

Ziņotājs	<i>Christophe ROUILLON</i> kgs (FR/PSE), <i>Coulaines</i> pilsētas mērs
Atsauces dokumenti	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā
	COM(2012) 85 final
	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību ar krimināltiesībām un administratīvu izmeklēšanu — integrēta politika nodokļu maksātāju naudas aizsardzībai
	COM(2011) 293 final
	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai — korupcijas apkarošana Eiropas Savienībā
	COM(2011) 308 final
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības
	COM(2012) 363 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. konstatē, ka korupcija, organizētā noziedzība un krāpšana ir smaga nasta Eiropas Savienībai. Saskaņā ar NVO *Transparency International* datiem tā rada aptuveni 120 miljardu eiro zaudējumu gadā, kas ir 1 % no Eiropas Savienības IKP. Nelegālā ekonomika palielina valstu parādus, bremzē valsts iestāžu pretkrāpšanas pasākumus, mazina investīciju līmeni, veicina kapitāla aizplūšanu un grauj iedzīvotāju uzticēšanos pārstāvjiem un iestādēm;

2. atgādina, ka līdz ar Lisabonas līgumu, kurā noteikti *EUROJUST* uzdevumi un kurā paredzēta iespēja izveidot Eiropas Prokuratūru (LESD 85. un 86. pants), kā arī iekļauti noteikumi par krāpšanas un jebkuras citas nelikumīgas darbības, kas apdraud Savienības finanšu intereses, novēršanu (LESD 310. panta 6. punkts un 325. pants), ES rīcībā ir plašāki pārrobežu noziedzības apkarošanas līdzekļi;

3. norāda, ka pēc Eurobarometra datiem 75 % Eiropas iedzīvotāju uzskata korupciju par smagu problēmu dalībvalstīs;

4. konstatē, ka noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija un iesaldēšana ir atzīta par efektīvu instrumentu organizētās noziedzības smagu gadījumu apkarošanai un ES līmenī tā ir noteikta par stratēģisku prioritāti;

5. uzskata, ka Savienības interešu aizstāvības nolūkā ir jāuzlabo to līdzekļu izmantošanas kontrole, kas piešķirti, piemēram,

no Eiropas Sociālā fonda un teritoriālās kohēzijas fonda vai kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros, jo krāpšana varētu likt apšaubīt šo reģioniem paredzēto integrēto Eiropas politikas jomu leģitimitāti;

6. uzsver, ka organizētā noziedzība vietējā līmenī ir vērsta uz vietējo un reģionālo pašvaldību lēmumu pieņemējiem, kuru darbība saistīta ar publiskā iepirkuma un publisko pakalpojumu koncesijas līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu, kā arī būvatļauju vai tirdzniecības atļauju izsniegšanu;

7. secina, ka tādas organizētās noziedzības darbības kā narkotiku un cilvēku tirdzniecība ilgtermiņā apdraud sabiedrisko kārtību, veselību un sociālo kohēziju;

8. atgādina, ka, ņemot vērā likumīgi un reizēm visinovatīvākajā veidā kā, piemēram, oglekļa dioksīda nodokļa gadījumā izmantojot Eiropas nodokļu sistēmu, organizētā noziedzība rada zaudējumus un vājina Savienības dalībvalstis, kā arī vietējās un reģionālās pašvaldības;

9. uzsver, ka korupcija sporta jomā (negodīgas derības, kukuļi par lielu sacensību vietas izvēli, slepeni maksājumi par spēlētāju pārcelšanu u. c.) ir pamats nopietnām bažām, jo tā apdraud miljoniem neprofesionālo sportistu un apvienībās darbojošos brīvprātīgo humānās vērtības;

10. uzskata, ka vietējās pašvaldības, atbalstāmas brīvības, drošības un tiesiskuma politiku, saskaņā ar subsidiaritātes principu ir svarīgākās likumīgās ekonomikas aizsardzības īstenotājas;

REĢIONU KOMITEJA

11. norāda uz trūkumiem, kas vērojami pašreizējos ES tiesību aktos krāpšanas, korupcijas apkarošanas un noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācijas jomā;

Krāpšanas apkarošana

12. norāda: Komisija otrajā ziņojumā par Konvencijas par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību īstenošanu (COM (2008) 77) secina, ka tikai piecas dalībvalstis veikušas "visus" pasākumus, lai panāktu "apmierinošu" atbilstību izvirzītajām prasībām;

Korupcijas apkarošana

13. pauž nožēlu, ka pamatlēmums 2003/568/TI, kurā par krimināli sodāmu noteikta aktīva vai pasīva korupcija privātā sektorā un paredzēti noteikumi par juridisku personu atbildību, vēl nav transponēts;

14. negatīvi vērtē to, ka dažas dalībvalstis joprojām nav ratificējušas Eiropas Padomes, ANO un ESAO starptautiskās konvencijas krimināltiesību jomā;

Noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšana un konfiscēšana

15. konstatē nepilnības piecu šajā jomā pieņemto pamatlēmumu transponēšanā:

— pamatlēmums 2005/212/TI, kas dod iespēju konfiscēt vērtības un paplašina konfiskācijas pilnvaras, lielākajā daļā dalībvalstu transponēts tikai daļēji,

— lai arī pamatlēmumā 2003/577/TI paredzēts iesaldēšanas lēmumu savstarpējas atzīšanas princips, Komisija pauž nožēlu, ka tās rīcībā ir maz informācijas par tā piemērošanu,

— pamatlēmumu 2006/783/TI, kurā noteikta konfiskācijas lēmumu savstarpēja atzīšana, nav bijis iespējams saskaņot ar fakultatīvajiem noteikumiem paplašinātās konfiskācijas jomā, kas ieviesta ar pamatlēmumu 2005/212/TI. Turklāt pamatlēmumu 2006/783/TI piemēro tikai tiem lēmumiem par konfiskāciju, kas pieņemti tiesvedībā krimināllietās, bet ne civilīetās, kaut gan tiesvedība civilīetās tiek izmantota arvien biežāk;

— ne visās dalībvalstīs tiek piemērots Padomes pamatlēmums 2007/845/TI par sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir pienākums izveidot šādus dienestus savstarpējas sadarbības un noziedzīgi iegūtu līdzekļu meklēšanas veicināšanas nolūkā;

REĢIONU KOMITEJA

16. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumus, ar kuru palīdzību tiek loģiski sagrupēti normatīvie pasākumi un stratēģijas, kas jāīsteno, lai efektīvi un ātri nodrošinātu likumīgās ekonomikas aizsardzību;

17. atgādina, ka normatīvo pasākumu juridiskais pamats šajā jomā ir noteikts LESD 82., 83. pantā, 310. panta 6. punktā un 325. pantā;

18. uzskata, ka ES publisko līdzekļu aizsardzība pret krāpšanu un piesavināšanos ir ļoti svarīgs uzdevums, taču vienlaikus norāda, ka ar subsidiaritāti un efektivitāti saistītu apsvērumu dēļ Savienības krimināltiesību aktu pieņemšana ir lietderīga tikai tad, ja tie spēj sekmēt dalībvalstīs konkrēti apzināto kriminālvajāšanas trūkumu novēršanu;

19. atbalsta tādu pamatpārskāpumu kā krāpšana un valsts līdzekļu piesavināšanās definēšanu Kopienas līmenī;

20. atbalsta Komisijas iniciatīvas, kuru mērķis ir novērst tādas negodīgas darbības kā interešu konflikti, favorītisms un korupcija, nosakot par noziedzīgu nodarījumu rīcību, ko dažas dalībvalstis joprojām atstāj nesodītu un kas kavē brīvu piekļuvi publiskajam iepirkumam ⁽¹⁾;

21. atbalsta OLAF reformas pamatnostādnes ar mērķi aizsargāt nodokļu maksātāju naudu:

— *de minimis* noteikuma ievērošanu, kas liks OLAF prioritāri pievērsties smagu krāpšanas gadījumu izmeklēšanai;

— pienākumu rīkoties saistībā ar administratīvajām procedūrām — līdz ar to dalībvalstīm, kas līdz šim nebija spiestas rīkoties saistībā ar OLAF veikto izmeklēšanu, tagad būs pienākums vismaz informēt OLAF par šo lietu rezultātiem;

22. ir pilnībā apmierināta ar korupcijas apkarošanai doto politisko impulsu Savienībā un ar Komisijas vispārējo pieeju šā jautājuma risināšanā;

23. atbalsta jauno ES pretkorupcijas ziņojumu, kas ar jaunu vērtēšanas mehānismu tiks īstenots reizi divos gados, sākot no 2013. gada;

24. atbalsta Komisijas priekšlikumu pielāgoties mehānismiem, kas jau izveidoti ESAO vai Eiropas Padomes līmenī;

25. aicina Komisiju tomēr pievērst uzmanību nepieciešamībai bez liekas kavēšanās izdarīt secinājumus par šo visaptverošo sistēmu, kas balstīta uz dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, un atgādina par nepieciešamību pieņemt tiesību aktus, lai pozitīvu praksi noteiktu par obligātu, ievērojot LESD 83. pantu;

26. ir pilnībā apmierināta ar Komisijas vispārējo pieeju, jo tā ietver arī grāmatvedības standartu izskatīšanu un ES uzņēmumu kontu kontroli;

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final un COM(2011) 309 final. Ziņojumā norādīts, ka tika 9 dalībvalstis (Beļģija, Bulgārija, Kipra, Somija, Francija, Īrija, Portugāle, Čehijas Republika un Apvienotā Karaliste) ir pareizi transponējušas visus pamatelementus, ar kuriem 2003. gada pamatlēmumā ir definēta korupcija kā pārkāpums.

REĢIONU KOMITEJA

27. pozitīvi vērtē priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju ES, jo šie instrumenti ir svarīgi globālās ekonomikas aizsardzībai, lai “noziedzība neatmaksātos” un “negodīgi iegūti līdzekļi nekad nenestu labumu”;

28. piekrīt Stokholmas programmas loģikai, ka labāk būtu paredzēt obligātu noteikumu minimumu saskaņā ar LESD 83. pantu (kas ietvertu paplašinātu konfiskāciju un vērtību konfiskāciju, līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai, un konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma), nevis mēģināt uzlabot pašreizējo Savienības sistēmu, kurā nav noteiktas reālas saistības;

29. atbalsta priekšlikumu direktīvai, jo tajā ir iekļauti noteikumi un juridiski jēdzieni, kas definēti agrāk pieņemtajos pamatlēmumos par noziedzīgi iegūtu līdzekļu un nozieguma izdarīšanas līdzekļu konfiskāciju, kā arī īpašuma konfiskāciju tādā apmērā, kas atbilst noziedzīgi iegūto līdzekļu summai;

30. atzinīgi vērtē arī to, ka priekšlikumā direktīvai paredzēti noteikumi, kas dod iespēju ļoti plaši izprast noziedzīgi iegūtu līdzekļu jēdzienu (tas ietver noziedzīgi iegūtu līdzekļu atkārtotu izmantošanu tiesību vai īpašuma veidā) un veikt īpašuma pagaidu atsavināšanu uz laiku, kas nepieciešams sprieduma pasludināšanai;

31. **Paplašināta konfiskācija.** RK atbalsta 2005. gada pamatlēmumā dalībvalstīm noteikto izvēles iespēju atcelšanu un uzskata, ka tādējādi tiek uzlaboti paplašinātas konfiskācijas jomā pastāvošie noteikumi, tomēr Komiteja norāda, ka būtu vēlams pilnveidot 4. panta 1. punktu, jo tas nav pietiekami precīzs. Paplašinātas konfiskācijas gadījumā likumā paredzēta iespēja konfiscēt ne tikai tiešos noziedzīgi iegūtos līdzekļus, jo ir pamats uzskatīt, ka pastāv saikne starp nodarījumu un īpašumu vai tiesībām, uz kurām konfiskācija varētu attiekties. RK iesaka atspoguļot “konkrētos faktus”, uz kuru pamata tiesa pieņem lēmumu, piemēram, ar īpašuma vērtības neatbilstību likumīgajiem ienākumiem. Šis visbiežāk izmantotais “konkrētu faktu” piemērs norāda arī uz to, ka attiecīgai personai ir jāsniedz pierādījumi par to, ka potenciāli konfiscējams īpašums vai tiesības nav iegūtas noziedzīga nodarījuma ceļā, bet gan no citiem likumīgiem ienākumiem;

32. atzinīgi vērtē **līdzekļu konfiskāciju, ko piemēro trešai personai**; tā kā noziedznieku īpašumi vai tiesības nekad nav reģistrētas uz viņu vārda, Komiteja norāda, ka trešā persona, kuru uzdevums ir slēpt vai mainīt īpašumu, bieži ir juridiska persona — organizētās noziedzības dalībnieki jau sen izmanto ļoti sarežģītus juridiskus paņēmienus, lai izvairītos no īpašumu konfiskācijas. Tāpēc RK iesaka papildināt juridiskas personas kriminālatbildības principu un ieviest “faktiskā īpašnieka” jēdzienu;

33. Komiteja iesaka šajā priekšlikumā iekļaut arī iespēju uzskatīt, ka trešā persona rīkojas kā faktiskais īpašnieks un/vai

vienīgi kā saimnieciskā labuma guvējs. Par pierādījumu var kalpot šādi fakti: juridiskas personas vadība *de jure* vai *de facto* personiskās interesēs, īpašuma finansēšana, nodošana lietošanā bez finansiālas kompensācijas u. c. Šis noteikums, kas labi pazīstams, piemēram, Luksemburgā, dod iespēju piemērot civilarestu faktiskajam uzņēmuma tiesību turētājam un papildina juridisko personu atbildības principu;

34. atturīgi vērtē konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, jo lielākajā daļā dalībvalstu konfiskācija ir sankcija, kas saistīta ar kriminālsodu. Turklāt konfiskācija bez notiesājoša sprieduma ir konfiskācija, kuras pamatā ir *civilprocess*, un uz to neattiecas aplūkojamais juridiskais pamats — šā priekšlikuma pamatā, konkrēti, ir LESD 82. panta 2. punkts, kas attiecas *tikai uz sankcijām krimināllietās*. Šāda konfiskācija ir pretrunā arī ar atsevišķu dalībvalstu, piemēram, Francijas, juridiskajām tradīcijām, kas īpašuma tiesībām nosaka konstitucionālu vērtību;

35. norāda, ka uz konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma neattiecas arī LESD 83. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka Eiropas Parlaments un Padome “var paredzēt noteikumu minimumu noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanai attiecībā uz īpaši smagiem noziegumiem ar pārrobežu dimensiju”;

36. ierosina izmantot krimināltiesiskus risinājumus, lai panāktu atsavināšanas un konfiskācijas tiesību vienādu efektivitātes līmeni, balstoties uz jau atzītiem krimināltiesību noteikumiem;

37. šajā saistībā atgādina, ka civiltiesiska konfiskācija ir balstīta uz vienu no Finanšu darījumu darba grupas (FATF) ieteikumiem (Nr. 3), proti, pamudinājumu dalībvalstīm pieņemt konfiskācijas pasākumus, kurus var veikt bez iepriekšēja notiesājoša sprieduma. Šajā ieteikumā arīdzan minēts, ka valstis var noteikt arī pasākumus, “kuri liek likumpārkāpējam pierādīt iespējamā konfiscējamā īpašuma likumīgo izcelsmi”. Šķiet, ka vēlamais mērķis ir pierādījuma pienākuma pāreja, kas arī ir konfiskācijas bez notiesājoša sprieduma pamatjēga. Taču, ieviešot jaunu noziedzīgu nodarījumu par “nepamatoti” iegūtu līdzekļu turēšanu vai līdzekļu ieguves nepamatotību, var nonākt pie tāda paša rezultāta (sk., piemēram, jauno Francijas kriminālkodeksa pantu Nr. 321-6, kurā paredzēts sods par kādas personas nespēju pamatot saviem tēriņiem vai kāda īpašuma iegādei atbilstošu līdzekļu izcelsmi, ja šai personai ir nepārprota saikne ar personām, kuras izdarījušas noziegumus vai pārkāpumus, kas sodāmi ar brīvības atņemšanu uz vismaz pieciem gadiem). Tādējādi ir panākta pierādījuma pienākuma pāreja;

38. Saskaņā ar subsidiaritātes principu šajā priekšlikumā ir jāparedz tiesības dalībvalstīm izvēlēties — ieviest vai neievieš konfiskāciju bez notiesājoša sprieduma, ja tās spēj pierādīt, ka to tiesību akti ir vienlīdz efektīvi un ka tās neiebildīs pret atzīšanas principu;

REĢIONU KOMITEJA

39. pauž minimālus iebildumus par pārāk detalizētajiem aizsardzības pasākumiem dažādos noziedzīgi iegūtu līdzekļu izņemšanas un konfiskācijas procedūras posmos, jo tie varētu paralizēt Savienības jauno juridisko pamatu, kas paredzēts noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanai un konfiskācijai;

40. tomēr uzsver nepieciešamību izveidot Eiropas Prokuratūru, un jau savlaicīgi norāda, ka jāstiprina policijas un tiesas struktūras, kuru uzdevums ir apkarot organizēto noziedzību dalībvalstīs;

REĢIONU KOMITEJA

41. uzskata, ka Eiropas Prokuratūras izveide var sekmēt OLAF reformas efektivitātes paaugstināšanos;

42. uzskata, ka Eiropas Prokuratūra daudz efektīvāk un precīzāk varētu izmeklēt finanšu noziegumus saistībā ar korupciju un ietekmīgu ekonomikas un politikas aprindu pārstāvju iesaisti, kā arī lietas, kas saistītas ar pārrobežu noziedzības tīkliem;

43. uzskata, ka *Eurojust* veidošana par Eiropas Prokuratūras pamatu, paredzot kriminālizmeklēšanas sākšanas pilnvaras vismaz tajos gadījumos, kad nopietni apdraudētas Savienības intereses, un iespēju sākt kriminālizmeklēšanu, ir efektīvs līdzeklis, lai izvairītos no situācijām, kas minētas Komisijas paziņojumā par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību (COM(2011) 293 final), kas ir viens no šā atzinuma atsaucēs dokumentiem. RK vēlas atgādināt, ka LESD 85. un 86. pantā ir norādīts uz šīm pārmaiņām, kas nepieciešamas, lai vienlaikus risinātu gan finanšu krīzes, gan smagu noziegumu draudu radītās problēmas;

44. uzskata, ka šāda virzība nav pretrunā Eiropas finanšu izmeklētāju kopējai apmācību programmai, kuras izstrāde un ieviešana Komisijai būtu jāizvirza par prioritāti;

45. uzskata, ka ziņotāju efektīva aizsardzība pret represijām ir viens no būtiskiem korupcijas apkarošanas politikas un organizētās noziedzības apkarošanas aspektiem. Taču uz šo aspektu attiecināmā tiesiskā sistēma Savienībā nav viennozīmīga. Tāpēc RK ļoti atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas ziņotāju aizsardzības jomā;

Vietējo pašvaldību lomas stiprināšana korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā

46. aicina dalībvalstis paredzēt iespēju vietējām un/vai reģionālajām pašvaldībām atdot daļu no atsavinātajiem organizētās noziedzības rezultātā iegūtajiem līdzekļiem (pēc tam, kad apmierināti likumīgie kompensācijas pieprasījumi), jo tās pirmās cieš no kriminālajām organizācijām, kas grauj šo teritoriju sociālo kārtību. Šīm pašvaldībām ir arī vislabākās iespējas īstenot vietēja

mēroga pasākumus, lai izskaustu noziedzības dziļākos cēloņus. Šāda prakse jau pastāv Itālijā — viena trešdaļa no atsavinātajām 12 000 nekustamā īpašuma vienībām ir piešķirtas vai pārdotas vietējām pašvaldībām, lai īstenotu sociāla rakstura pasākumus. Tādējādi tiek nodrošināta pozitīva atpazīstamība valsts iestāžu darbībai un veidota godīga sistēma, kas vieno vēlētos pārstāvjus, pilsonisko sabiedrību un ģimenes;

47. mudina vietējos vēlētos pārstāvjus pilnvaru termiņa sākumā parakstīt ētikas hartu "*Obliti privatorum, publica curate*" ("Aizmirstiet privātās lietas, rūpējieties par publiskajām lietām"), kas palīdzētu veidot un saglabāt iedzīvotāju un valdošo aprindu savstarpējo uzticēšanos. Šajā hartā vajadzētu iekļaut neieinteresētības noteikumus (interesešu konflikta stāvokļa aizliegumu; noteikumu, ka jāatsakās no privāta ielūguma, kas saņemts no fiziskas vai juridiskas personas, kuras darbība ir saistīta ar attiecīgo pašvaldību; noteikumu nodot dāvanu krātuvei jebkuru dāvanu, kuras vērtība pārsniedz 150 eiro; nepieņemt lēmumus par ģimenes locekļiem u. c.) un godīguma noteikumus (aizliegumu izmantot pašvaldības līdzekļus personiskām vajadzībām vai vēlēšanu kampaņām, publiskā iepirkuma noteikumu ievērošanu u. c.);

48. mudina vēlētos pārstāvjus iesniegt neatkarīgai valsts pārvaldes iestādei īpašuma deklarāciju par īpašumiem un tirdzniecības un darījumu sakariem;

49. mudina dalībvalstis paredzēt valsts finansējumu vēlēšanu kampaņām un aizliegt juridisku personu ziedojumus, kā arī ieviest nolikumu par vietējiem vēlētiem pārstāvjiem, kas nodrošina viņu neatkarību un finansiālo autonomiju;

50. mudina efektīvi apkarot korupcijas un organizētās noziedzības ceļā iegūtu līdzekļu legalizēšanu "nodokļu paradīzēs";

51. mudina dalībvalstis izveidot efektīvas preventīvas struktūras, kas dod iespēju atklāt godīgas rīcības pārkāpumus, piemēram, korupcijas novēršanas sistēmu darbības vērtēšanas un publiskā iepirkuma un publisko pakalpojumu deleģēšanas kontroles dienestus;

52. aicina izveidot Eiropas forumu vietējā līmeņa labas prakses piemēru apmaiņai korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā un noziedzīgi iegūto līdzekļu atdošanas jomā, kā arī rīkot Eiropas līmeņa konferenci par korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jautājumiem;

53. mudina vietējās pašvaldības augsta līmeņa sportistiem un profesionāliem klubiem paredzētās subsīdijas saistīt ar ētikas un stingras finanšu pārredzamības pienākumu ievērošanu;

54. ierosina, lai Reģionu komiteja ieceļ novērotāju, kas darbotos Eiropas Parlamenta Īpašajā komitejā korupcijas jautājumos un Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupā (GRECO);

55. izvērsīs pārdomas par pārvaldības un administratīvās vadības labu praksi likumīgās ekonomikas aizsardzības jomā, iesaistot tajās kaimiņattiecību politikas partnervalstis — ARLEM (Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asambleja) un CORLEAP (ES valstu reģionālo un vietējo pašvaldību konference) dalībvalstis.

Briselē, 2012. gada 10. oktobrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
